

ЗАМКЕ КОЈЕ СЛУЂУЈУ ЉУДЕ

О прогресивности и ефикасности неког политичког система не доноси се суд у сфери дискусија о његовим компаративним предностима у историјској и цивилизацијској равни, већ тај суд зависи, пре свега, од тога у којој су мери решења тог система олакшала живот људима, омогућила им да успешније раде и боље живе. То је једини прави испит који политички систем полаже пред својим народом. Он је добар, ефикасан и у крајњој линији прогресиван, ако људи који у њему живе имају посао и сигурност на послу, ако имају услова да се образују и лече, ако су им доступне библиотеке и одмаралишта, ако су им градови чисти, саобраћај ефикасан, ако су слободни у мишљењу и безбедни у шетњи. Такав резултат политичког система зависи, разуме се, од мере у којој сваки члан друштва ради успешно и одговорно свој део посла, али много и од тога да ли су људи за свој део посла успешно и одговорно организовани.

И да ли они који о тој организацији брину имају у виду стварност или се њихово мишљење, па према томе, и понашање, формирају мимо стварности и када је реч о концепцији и када је реч о оцени политичког система.

Наш циљ треба да буде да се политички систем у граду заиста стави у функцију интереса грађана — од организације производње, преко болница и саобраћаја, до биоскопа и самоуслуга.

Неки политички форуми мораће за извесно време да се одрекну своје толико распрострањене склоности да непрекидно претресају питања централизма, демократизма, плурализма итд., и да уместо тога на дневни ред ставе положај грађанина у лекарској ординацији, пред шалтером и у аутобусу градског саобраћаја,

Двадесет седма седница Градског комитета СК Београда, Београд, новембар 1985. године.

грејање и одсуство са посла. А затим и то како да се политички реагује, како да се човек заштити од ароганције, јавашлука, бирократске надмености, административних замки које људе слуђују и чине потпуно немоћним, како да се изборимо са неодговорношћу која је освојила читаво његово биће и која стоји иза бескрајних редова на аутобуским станицама у три по подне, иза хладних стана усред зиме, иза прљавих степеништа и огуљених фасада тек подигнутих зграда. Јер и то све је део положаја радног човека у процесу репродукције, о коме ми држимо перманентно велике говоре, али који да би био остварен захтева свакодневни, мукотрпан и сасвим прозаичан рад од кога се неки често устежу налазећи да није по мери њихових великих способности.

Бавећи се само „великим“ политичким питањима запоставили смо такозвана „мала“ до мере при којој су она постала велика. И тако данас увођење реда у градске службе које већ дуже време лоше функционишу, мора добити статус политичког задатка.